

הסוחר ור' וולף הסנדלר. היה להם הרבה מן המשתף. שניהם היו נשואים
שנים רבות ושניהם היו חשוכי-ילדים. שניהם התאפינו ביראת-שמים

והלאה. ר' וולף היה שתף בחברת תהלים' שחבריה השכימו כל בקר
לאמירת כל ספר תהלים, עוד לפני תפלת שחרית. לעת ערב היה יושב
בקצה השלחן, בבית-הכנסת 'פועלי צדק', ומקשיב לשעור בספר עין-

פעמים רבות נראו השנים יחדו בכפר השוק שבלב העירה, או פוסעים
זה לצד זה באחד משלשת הרחובות שיצאו מהכפר והובילו אל הישובים

ליובאוויטש ונעלמים להם למשך תקופה. לשואלים הסקרנים, היו
משיבים בחזרתם, כי יצאו ל'סיבוב עסקים' בכפרים ובעירות שבאזור.

אך למען האמת, יש לצין ולומר, כי גם ר' בנימין וגם ר' וולף, לא
עוררו ענין צבורי רב מדי. בהיותם, כאמור, אנשים פשוטים שלא הטביעו
חותם מיחד על החברה, הם חיו את חייהם בשקט ובצנעה.

הסתפקו בהמתנה לעוברי-ארח חולפים, כדי להתנפל עליהם ולשדד את
רכושם, אלא הגיחו מדי פעם אל ישובי הסביבה וגנבו מבתיהם רכוש
וממוץ.

פרצה בצרחות-אימים. כדי למנע את הזעקת השכנים, התנפל עליה אחד
השודדים וחסם בגסות את פיה. הנערה האמיצה נאבקה בשודד בכל כוחה
הדל. היו רגעים שבהם הצליחה להסיר לכמה שניות את החסימה מעל

שְׁנֵי נִבְהָלוּ הַשּׁוֹדָדִים, אֶךְ תִּכָּף וּמִיד נִרְגְּעוּ וַצְחוּק גָּדוֹל וּמִשְׁחֵרֶר פָּרִץ
מִגְרוֹנָם. וְאֵלּוּ הַנַּעֲרָה, שֶׁלְרָגַע קָטַן נִצַּת בְּעֵינֶיהָ זִיק שֶׁל תְּקוּהָ, חֲזָרָה
כְּהֶרֶף-עֵינַי לְמַלְחַמָּתָה הַנוֹאֶשֶׁת בַּשּׁוֹדָד. הִיא יָדְעָה שֶׁר' בְּנִימִין הַסּוֹחֵר לֹא

הוֹסִיף בְּהִבְחִינוֹ גַּם בַּשּׁוֹדָד הַשֵּׁנִי, שֶׁהַמִּשִּׁיר לְאַסֵּף בְּשִׁקּוֹ מְכַל הַבָּא לֵיד.
נִחִירַת הַבּוֹז שֶׁל שְׁנֵי הַשּׁוֹדָדִים, לְשִׁמְעַת פְּקֻדּוֹתָיו שֶׁל הַיְּהוּדִי הַצָּנוּם –
נִגְדְּעָה בְּאַבָּה. כְּעֵין שְׂמוּק אָחֻז לִפְתָּע בְּאַבְרִיָּהִם וְהֵם צָנְחוּ אֶרְצָה כְּחֻפְצִים

אֲלֵיהֶם יִכְלֹת הַתְּנוּעָה וְהַדְּבֹר שֶׁנִּטְלָה מֵהֶם. בַּחֲקִירָתָם חֲשָׁפוּ הַשָּׁנִים אֶת
זֵהוּת שְׂאֵר חֲבָרֵי הַכְּנוּפְיָה וְהַסִּגִּירוֹ אֶת כָּל סוֹדוֹתֵיהֶם. לֹא חָלְפוּ שְׁעוֹת
רַבּוֹת וְהַשּׁוֹטְרִים הִנִּיחוּ יְדֵיהֶם עַל כָּל הַשּׁוֹדָדִים בַּכְּנוּפְיָה.

הַבְּרִיּוֹת וְלֹא שָׁנָה אֶת יַחֲסֹן כָּלִפּיו. אוֹלֵי הָיָה זֶה מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹשְׁבִים לֹא
שָׁמְעוּ אֶת פְּרִטֵי הַמִּקְרָה, וְאוֹלֵי מִשּׁוֹם שְׂאִישׁ לֹא הֶעֱלָה עַל דַּעְתּוֹ לִיחַס
לְר' בְּנִימִין כּוֹחוֹת נִסְתָּרִים. כָּךְ אוֹ כָּךְ, שִׁגְרַת הַחַיִּים בַּעֲיָרָה נִמְשְׁכָה,

סְפוּרָנוּ מִתְחִיל לִפְנֵי לְמַעְלָה מֵאַרְבַּע-מֵאוֹת שָׁנִים. בְּאוֹתָהּ עַת הַתְּגוּרָר
בְּלִיּוֹבֵאוֹוִיטְשׁ כְּמֵאָה מִשְׁפָּחוֹת. שְׁטֵחָה שֶׁל הַעֲיָרָה הִיָּה כְּקִלּוֹמֶטֶר וַחֲצִי עַל
קִלּוֹמֶטֶר וַחֲצִי. הִיא הִיָּתָה מְקַפֶּת בִּיעָרוֹת גְּדוֹלִים שֶׁהָשִׁירוּ עָלֶיהָ אוֹרֵת

ר' מֵאִיר הָיָה אִישׁ נֶעֱלָה וּמוֹרָם מַעַם, שֶׁבִּקֵּשׁ לְהִתְנַתֵּק מִשְׂאוֹן הַחַיִּים
הָעִירוֹנִי וּלְהִקִּים יֵשׁוּב יְהוּדִי, שִׁקֵּט וְרָגוּעַ. מְקוֹם שְׂאֵפְשֵׁר יִהְיֶה לְעֶבֶד בּוֹ
אֶת ה' בְּאֵין מִפְּרִיעַ. הוּא וְעוֹד שֶׁלֹּשׁ מִשְׁפָּחוֹת יְהוּדִיּוֹת יָצְאוּ לְחַפֵּשׁ שְׁטַח

יְהוּדִים; אָהֵב בְּעַל־חַיִּים וְאָהֵב גַּם אֶת הָאָדָמָה שְׁעָלֶיהָ יֵשֵׁב. ר' מַאִיר אָהֵב
אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאֵת כָּל מָה שֶׁבָּרָא בְּעוֹלָמוֹ.

הַמִּיחָדָת בְּמִינָהּ שֶׁל מִיִּסְדָּהּ. וְכֵן נִבְחַר הַשֵּׁם 'לְיוֹבֵאוּיטִשׁ', שֶׁכֵּן 'לְיוֹבֵה'
בְּרוּסִית פְּרוּשָׁה 'אַהֲבָה', וְ'וִיוִיטִשׁ' זוֹהִי סִימַת מְקַבֶּלֶת.

בְּמַהֲלָךְ בְּקוּרוֹ שָׁאֵל הָאוֹרֶת, יוֹתֵר מִפַּעַם אַחַת, הֵיכֵן ר' בִּנְיָמִין הַסּוֹחֵר.
בְּרוּר קֵל הָעֵלָה כִּי יָמִים סְפוּרִים קֹדֶם לָכֵן יֵצֵא ר' בִּנְיָמִין לַעֲזוֹד אֶחָד

"הֵאֵם אֵינְכֶם יוֹדְעִים מִיְּהוּ ר' בִּנְיָמִין?!", הִקְשָׁה הַגָּאוֹן מְפּוֹלֹצֵק וְנָתַן
בְּשׂוֹאֲלִים מִבֶּט תְּמָה. "הֵלֹא הוּא צָדִיק גָּדוֹל, תִּלְמִיד-חֶכֶם מְפָלֵג וּמְקַבֵּל
בַּעַל כּוֹחוֹת עַל-טִבְעִיִּים!..."